

Sygn. akt VIII C 1781/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 11 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2017 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. we W.

przeciwko P. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. K. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 7.190,68 zł. (siedem tysięcy sto dziewięćdziesiąt złotych sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 2.302,46 zł. (dwa tysiące trzysta dwa złote czterdzieści sześć groszy) od dnia 12 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 717 zł. (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
2. przyznaje na rzecz I. B. kwotę 600 zł. (sześćset złotych) tytułem wynagrodzenia kuratora dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu, którą nakazuje wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda w dniu 6 września 2016 r.

Sygn. akt VIII C 1781/16

UZASADNIENIE

W dniu 31 grudnia 2015 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego pracownikiem, wytoczył przeciwko pozwanemu P. K. powództwo o zapłatę 7.190,68 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od kwoty 2.302,46 zł od dnia 12 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 16 kwietnia 2005 roku udzielił pozwanemu pożyczki nr (...) w łącznej kwocie 2.969,52 zł. Pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu w miesięcznych ratach w wysokości podanej w umowie, lecz pomimo wezwań i monitów nie wywiązał się z obowiązku spłaty.

W związku z tym, po upływie określonego terminu, do którego pozwany był zobowiązany uregulować zadłużenie, jego całość stała się wymagalna. Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem (**pozew k. 2-3v**)

W dniu 19 stycznia 2016 roku został wydany w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, który nie został doręczony – przesyłka pocztowa powróciła z adnotacją doręczyciela „błędne dane adresowe; nie ma takiego numeru mieszkania”.

Wobec tego, zarządzeniem z dnia 2 lutego 2016 roku pełnomocnik powoda został wezwany do wskazania prawidłowego adresu pozwanego – w terminie 5 tygodni od daty doręczenia wezwania, pod rygorem uchylecia

nakazu zapłaty i zawieszenia postępowania w sprawie. Pełnomocnik powoda nie wykonał wskazanego zobowiązania, dwukrotnie wskazując tożsamy, nieaktualny adres pozwanego, toteż postanowieniem z dnia 30 maja 2016 roku Sąd uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i zawiesił postępowanie w sprawie na pd. art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. **(nakaz zapłaty k. 16, zarządzenie k. 19, pismo procesowe powoda k. 26, 35, postanowienie k. 28, 30)**

W piśmie procesowym z dnia 25 lipca 2016 roku pełnomocnik powoda wniósł o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego P. K.. Na poczet wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego powód uiszczył zaliczkę w wysokości 600 zł. Postanowieniem z dnia 12 października 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi ustanowił dla pozwanego P. K., którego miejsce pobytu nie jest znane, kuratora, o czym postanowił ogłosić publicznie w budynku sądu oraz w siedzibie Urzędu Miasta Ł. na okres jednego miesiąca. **(pismo procesowe powoda k. 39, postanowienie k. 46)**

W odpowiedzi na pozew, kurator pozwanego wskazała, iż w trakcie wykonywania zleconych czynności udało jej się ustalić aktualne miejsce pobytu pozwanego, któremu wręczyła odpis pozwu wraz z załącznikami oraz pouczeniami. Pozwany podczas rozmowy oświadczył, iż ustalony adres jest jego adresem zamieszkania i na który należy kierować korespondencję w przedmiotowej sprawie. **(odpowiedź na pozew k. 58-59v)**

W odpowiedzi na pozew, pozwany przyznał, że zawarł umowę o kredyt z powodem, będącą podstawą żądania pozwu. Podniósł, iż pożyczka na zakup towarów, została zawarta dla siostry pozwanego – I. Z., która będąc obecna przy podpisywaniu umowy, zobowiązała się także do jej spłaty w ustalonych umową o kredyt miesięcznych ratach. Towary nabyte ze środków uzyskanych kredytem zostały przekazane siostrze pozwanego. Pozwany nie miał wiedzy, że siostra zaprzestała regularnego uiszczania rat. Złożył wniosek o przesłuchanie I. Z. w charakterze świadka. Nadto pozwany wniósł o ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz o zwolnienie z kosztów sądowych. **(odpowiedź na pozew pozwanego k. 67-68v)**

W piśmie procesowym z dnia 25 stycznia 2017 roku, pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. **(pismo procesowe powoda k. 76)**

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2017 roku Referendarz Sądowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie z kosztów sądowych i o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. **(postanowienie k. 79-80)**

W treści pisma procesowego z dnia 20 lutego 2017 roku, pełnomocnik powoda ponownie podtrzymał w całości żądanie pozwu. **(pismo procesowe powoda k. 81)**

Na rozprawie w dniu 11 maja 2017 roku stawili się pozwany P. K.. Kurator pozwanego oraz pełnomocnik powoda nie stawili się zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Oświadczył, że nie jest w stanie ustalić adresu świadka. Postanowieniem Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego. **(protokół rozprawy k. 88)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 kwietnia 2005 roku pozwany P. K. zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną we W. umowę pożyczki na zakup towarów numer (...), którą zobowiązał się spłacać zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu na podstawie zawartej umowy.

Na podstawie powyższej umowy, Bank przekazał do dyspozycji pozwanego umówioną sumę pieniężną. Pozwany nie wywiązywał się z obowiązku terminowej spłaty udzielonego mu kredytu. W dniu 11 września 2014 roku Bank wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano, że na dzień wystawienia wyciągu, w księgach rachunkowych Banku figurowało zadłużenie pozwanego z tytułu powyższej umowy w kwocie łącznej 7190,68 zł **(okoliczności bezsporne, kserokopia umowy k. 8-9, kserokopia wyciągu z ksiąg banku k. 10)**

W dniu 21 lutego 2012 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą

we W. zmienił nazwę na (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. (**odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS k. 6-7v**)

Pomimo wcześniejszego wezwania do zapłaty, pozwany do dnia wyrokowania nie uregulował dochodzonego przedmiotowym powództwem zadłużenia. (**okoliczności bezsporne, kserokopia wezwania do zapłaty k. 11**)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny, a także na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 11 maja 2017 roku Sąd oddalił wniosek zgłoszony przez pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań I. Z., ponieważ okoliczności, na które miały zostać przesłuchany świadek, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Poza tym pozwany nie był w stanie wskazać adresu zamieszkania świadka.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości.

Powód udokumentował swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dowodami z dokumentów: kserokopią umowy kredytu na zakup towarów nr (...), podpisaną przez pozwanego oraz wyciągiem z ksiąg banku z dnia 11 września 2014 roku, podpisanym przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzonym pieczęcią banku. Powód wykazał swoją legitymację czynną do występowania w tym procesie. Powyższe dokumenty nie były kwestionowane przez stronę pozwaną w trakcie trwania postępowania. Co więcej pozwany nie kwestionował zawarcia umowy oraz niespłacenia jej w określonym umową terminie.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa w całości, wskazał jedynie, iż kredyt był zawierany na rzecz jego siostry która zobowiązała się spłacać raty, czego zaniechała nie informując o tym pozwanego. Jednakże twierdzenia te należało uznać za nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż podstawą roszczenia powoda jest stosunek zobowiązaniowy istniejący pomiędzy nim, a pozwanym, powstały na skutek zawarcia w dniu 16 kwietnia 2005 roku umowy pożyczki na zakup towarów numer (...). Ewentualne zobowiązania i rozliczenia pomiędzy pozwanym, a jego siostrą nie mają znaczenia dla oceny zasadności powództwa.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 7.190,68 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od kwoty 2.302,46 zł od dnia 12 września 2014 roku do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, zgodnie z przepisami art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 482 § 1 i 2 k.c. oraz art. 359 § 1, § 2¹ i 2² k.c., co było zgodne z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości, tj. w łącznej kwocie 717 zł. Na zasądzone koszty procesu składa się 100 zł. tytułem opłaty od pozwu, 17 zł. tytułem opłaty skarbowej od pozwu i 600 zł. tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora dla pozwanego, którego miejsce pobytu nie było znane.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.